

[Forsvarsministeren.]

de Konservative her i Salen er ked af, at der har lydt en saadan anerkendende Venstrerøst over for Regeringens Forslag, men den har nu alligevel lydt, og ingen Læser, som faar dette Blad i Hænde, vil tænke paa de mange forskellige Forbehold, som det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen rullede op her. De vil opfatte det saaledes, som jeg har opfattet det, som en absolut Anerkendelse af Forslaget, set som et selvstændigt Forslag, uden nogen Forbindelse med det ene eller det andet Forhold. Men jeg haaber i øvrigt, at det ærede Medlem ikke vil bedrøve mig med at komme med alt for mange yderligere Tilføjelser til det, der allerede er sagt.

Det ærede Medlem Hr. Westermann talte paa ny om, at der i givet Fald vilde blive for faa Penge til de paagældende Eftersyn. Der er ikke andet at gøre ved dette end at se, hvor langt man kan komme med det paagældende Hovedeftersyn, med andre Ord paa en rimelig Maade at afpasse Hovedeftersynene, af de ældre Baade til den Nybygning, som man mener det er nødvendigt at gennemføre.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte paa ny om det konservative Forslag som et Forslag, der var egnet til Samling, og samtidig hørte jeg, at det ærede Medlem sagde, at det jo ikke var Det konservative Partis egentlige Forslag, men at man i Virkeligheden ønsker at gaa videre. Jeg maa understrege, hvad jeg sagde i Eftermiddags, at set i den Belysning er det konservative Forslag sandelig ikke et virkeligt Samlingsforslag, der er det et konservativt Hensigtsmæssighedsforslag i Øjeblikket, hvor man giver visse Indrømmelser og mener, at de andre Partier bør stille sig paa dette Forslag, men hvor man til sin Tid forbeholder sig Ret til at stille yderligere Krav og gaa videre. Dette har ikke noget med det ophøjede Begreb at gøre, som Det konservative Parti har lanceret, naar de har talt om en national Samling, hvor man løftede dette Spørgsmaal ud af de enkelte Partiers Politik og ud af den almindelige Partidiskussion. Naar Forholdet er dette, forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem fortsat kan føle sig brøstholden over, at der ingen Forhandling blev om det konservative Partiforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Der faldt en Udtalelse af den højtærede Forsvarsminister nu, som

jeg er enig med ham i, nemlig at det konservative Forslag ikke egner sig til at danne Basis for den store Samling. Det gør Venstres Forslag derimod. Vi har i Virkeligheden nu den samme Situation, som vi har haft mangfoldige Gange tidligere, hvor man til den ene Side havde — naturligvis i meget højere Grad end nu — Socialdemokraterne og de Radikale, som paa det voldsomste bekæmpede vore ret moderate Militærforslag, og til den anden Side de Konservative. Vi staar i Midten, som vi altid har gjort, saa hvis der skulde være Tale om Samling, hvad jeg for mit Vedkommende meget har ønsket, maatte det naturligvis være om Venstres Forslag. Men det lader altsaa til, at det heller ikke lader sig gøre denne Gang.

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger til den højtærede Forsvarsminister, som jeg ikke fik gjort, da jeg sidst havde Ordet. Efter Udtalelser, jeg har fra de mest sagkyndige, kan det, man kalder en Flyvereskadrille, ikke opstilles for mindre end 1 Mill. Kr. Naar derfor den højtærede Minister stadig kører med de 4 Flyvereskadriller til 3,2 Mill. Kr., er det ikke fuldstændig ærligt, i hvert Fald bliver det saa en anden Slags end dem, man i militær Forstand betragter som Flyvereskadriller.

Den højtærede Minister siger stadig, at man ikke kan faa fat paa, hvad Venstre egentlig vil. Ja, saa ved jeg ikke, hvordan man skal bære sig ad. Vore Ændringsforslag er detailleret udformede, er beregnede paa Kroner og Øre — hvordan skal man da bære sig ad? Men har den højtærede Minister været villig til at gaa ind paa en Forhandling med os? Ikke Tale om! Vi havde en saakaldt Forhandling i Udvalget, hvor vi skulde have Ministerens Udtalelser om de forskellige Ændringsforslag, der var stillet, altsaa ogsaa om Venstres, men jeg synes egentlig, den højtærede Minister ved denne Lejlighed spillede den tavse Danskers Rolle; han sagde nemlig saa godt som ingenting. Det eneste, man kunde faa ud af ham, var, at naturligvis først og fremmest de Konservatives Forslag, men ogsaa Venstres Forslag var for langt fjernet fra Regeringens. Men jeg synes, at naar vi har stillet Forslaget op, kunde han dog have gennemgaaet det, og jeg vil tro, der var visse Ting i det, han kunde være gaaet ind paa. Men det var der altsaa ikke den fjerneste Tale om fra Ministerens Side, og derfor siger jeg, at der ingen Forhandlingsvilje har